

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-522/2026-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu po sucu toga suda mr. sc. Leonu Širić, na temelju pisanog prijedloga sudske savjetnice Matee Orešković, u pravnoj stvari tužitelja Damira Blažun, vl. Autolimarski i autolakirerski obrt, OIB: 73985148168, Zagreb, Mikulići 117, kojeg zastupa punomoćnik Aleksandar Aleksovski, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Juršetić & Aleksovski, Zagreb, Lovinčićeva 3, protiv ADRIATIC OSIGURANJE d.d., OIB: 94472454976, Zagreb, Listopadska 2, kojeg zastupa punomoćnica Ivana Štih, odvjetnica iz Odvjetničkog društva Grgić & partneri, Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 11. rujna 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 29. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I./ Nalaže se tuženiku ADRIATIC OSIGURANJE d.d., OIB: 94472454976, Zagreb, Listopadska 2, isplatiti tužitelju Damiru Blažun, vl. Autolimarski i autolakirerski obrt, OIB: 73985148168, Zagreb, Mikulići 117, iznos od 466,29 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 04. listopada 2025. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 (petnaest) dana.

II./Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 418,27 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 29. rujna 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna

stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

III./ Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška u iznosu od 200,77 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 29. rujna 2026. do isplate.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi tvrdi da je u prometnoj nezgodi koja se dogodila 01. listopada 2025. nastala šteta na vozilu MINI ONE, registarskih oznaka ZG-8102-HE, koje je u vlasništvu oštećenog Igora Langerera. Navedeno vozilo oštećeno je u štetnom događaju koji je prouzrokovao vozač vozila osiguranog kod tuženika policom osiguranja od automobilske odgovornosti broj: 068203079030. Ističe da se oštećenik tuženiku obratio odštetnim zahtjevom 04. listopada 2025., a na koji je tuženik odgovorio Obrazloženom ponudom broj: 2582 1051 4086 od dana 31. siječnja 2026. i to na način da je odštetni zahtjev ocijenio kao pravno osnovan, te na temelju istog oštećeniku isplatio nesporen iznos naknade štete u iznosu od 1.344,15 EUR. Slijedom navedenog ističe da je predmet ovog postupka upravo novčani iznos koji prelazi ranije navedeni nesporen iznos do potpunog namirenja naknade štete. Oštećenik kao ustupitelj prenio je na tužitelja kao primatelja novčano potraživanje prema tuženiku kao dužniku koje je predmet ovog postupka, a kako to nedvojbeno proizlazi i iz Ugovora o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 19. veljače 2026. Tuženik je obaviješten zajedničkom obavijesti tužitelja i oštećenog od 19. veljače 2026., a koja je istom dostavljena uz prigovor od dana 06. ožujka 2026. na Obrazloženu ponudu tuženika. Naime, tužitelj je oštećeniku pružio uslugu mehaničarskih i autolimarskih radova radi saniranja štete na vozilu, a koja je nastala kao posljedica predmetnog štetnog događaja. Za navedene usluge tužitelj je izdao račun br.1, fiskalni broj računa 1/1/2 oštećeniku u iznosu od 1.810,44 EUR. Slijedom navedenog, tuženik predniku tužitelja nije nadoknadio iznos cjelokupne štete, s obzirom na to da je za saniranje predmetne štete izdan račun u iznosu od 1.810,44 EUR, a tuženik je priznao i isplatio iznos štete od 1.344,15 EUR, dok razliku u iznosu od 466,29 EUR nije isplatio. Tužitelj, kao osoba na koju je predmetno potraživanje preneseno, isto potražuje u ovom postupku. Predmetno potraživanje utemeljeno je na čl. 1090. Zakona o obveznim odnosima, koji propisuje da će sud dosuditi naknadu štete u iznosu koji je potreban da se oštećenikova materijalna situacija dovede u ono stanje u kojem bi se nalazila da nije bilo štetne radnje, koja je u ovom slučaju evidentno iznos cjelokupnog računa za usluge koje su bile potrebne da se šteta sanira. Nakon štetnog događaja prednik tužitelja je svoje vozilo na popravak dao tužitelju čija je primarna djelatnost popravak vozila, a koje vozilo je tužitelj i popravio te za isto izdao račun u skladu sa svojim cjenikom. Prednik tužitelja imao je pravo slobodno odabrati gdje će popraviti vozilo te na temelju računa koji mu je izdan potraživati isplatu naknade štete od osiguranja, ovdje tuženika. Pritom je tužitelj cijenu predmetnih popravaka obračunao prema svom valjanom cjeniku koji je određen sukladno pozitivnim propisima te je javno dostupan u poslovnim prostorima tužitelja, a popravak i izdavanje predmetnog računa je odrađeno sukladno pravilima struke. Nadalje navodi da je nejasno kako je tuženik odredio iznos štete koji je priznao kao nesporen, kada je istom bio dostavljen račun tužitelja iz kojeg je razvidan iznos štete. Stoga se poziva i na mišljenje Agencije za tržišno natjecanje od 20. veljače 2020. Slijedom svega navedenog, tužitelj zahtjeva plaćanje od tuženika iznosa od 466,29 EUR uz naknadu prouzročenih parničnih troškova.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu prvenstveno istaknuo prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja i nedostatka pasivne legitimacije na strani tuženika. Nadalje, osporava osnovanost kao i visinu tužbenog zahtjeva. Navodi kako je tužbeni zahtjev neosnovan iz razloga što je svaka stranka prilikom ostvarenja svojih prava dužna pridržavati se općih načela obveznih odnosa, kao što su načela propisana čl. 5. i čl. 10. Zakona o obveznim odnosima, prema kojima je oštećenik bio dužan surađivati, te se bio dužan ponašati kao dobar domaćin a posebice suzdržati se od postupaka kojima se otežava ispunjenje obveze drugog sudionika-tuženika. U tom smislu ukazuje da je oštećenik mogao izvršiti popravak vozila u drugim servisima, u najmanju ruku jednake kvalitete kao i servis u kojem je isti izvršio popravak, ali za bitno manji iznos od onoga koji je isti u konačnici podmirio, a na što mu je i sam tuženik ukazivao u mirnom postupku. Ističe kako je tuženik više puta obavijestio oštećenika na njegova prava, ali i obveze te ga je i obavijestio kako vozilo može popraviti u servisima u kojima bi cijena popravka bila manja od one navedene u tužbi, a u isto vrijeme i s najmanje istom kvalitetom popravka. Nadalje navodi da tuženik ne spori pravo oštećenika da vozilo popravlja gdje i kada to hoće, međutim, ne u cijelosti na teret tuženika, a sve u skladu sa odredbama članka 10. stavak 1. i 3. te članka 1085. i 1092. ZOO-a. Posebno tuženik ukazuje da odluke Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja i Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, na koje se poziva tužba, nisu po pravnoj snazi iznad općih načela obveznih odnosa i stoga nikako ne smiju i ne mogu biti protivne općim načelima obveznih odnosa. U slučaju kad oštećena stranka, vlasnik vozila neopravdano poveća iznos popravka, sam odgovara za posljedice takvog izbora i razliku u cijeni nastalu zbog toga što nije želio popraviti vozilo u radionicama/servisima u kojem bi cijena istog popravka bila niža. Navodi kako oštećenik nema pravo na potraživanje u razlici cijene popravka, koja je posljedica njegovog nepoštivanja ranije navedenih općih načela obveznog odnosa, odnosno posljedica neopravdanog izbora i odbijanja popravka vozila u predloženim radionicama/servisima za manji iznos, sukladno navedenome ustup takvog potraživanja prema tuženiku ne može imati bilo kakvih pravnih učinaka. Stoga vlasnik vozila može imati samo prigovor na kvalitetu popravka, tj. da za taj iznos nije moguće ili nije bilo moguće popraviti vozilo potpuno i kvalitetno, ili da bi popravak u radionici s nižom cijenom sata bio povezan s drugim opravdanim okolnostima zbog kojih popravak u toj radionici ne bi bio adekvatan ili bi na bilo koji način uzrokovao dodatnu štetu vlasniku. Osporava službenu cijenu sata rada u radionici tužitelja, te ističe kako vozilo nije popravljeno sukladno izvidu štete, te da je šteta na taj način preuveličana.

3. Tužitelj se na navode iz odgovora na tužbu očitovao podneskom od 27. kolovoza 2025. na način da smatra da su navodi iz odgovora na tužbu neosnovani, činjenično netočni i pravno promašeni. Visina štete je sporna zato što tuženik navodi da je oštećenik doprinio šteti i to izborom autoservisne radionice, na način da je odabrao radionicu, koja naplaćuje svoje usluge više nego li to naplaćuju radionice koje preporuča tuženik. Tužitelj smatra kako su neosnovani navodi tuženika da je prednik tužitelja izborom autoservisa tužitelja postupio protivno općim načelima obveznog prava i doprinio povećanju štete. Oštećenik je dužan postupati razumno i poduzeti potrebne mjere radi sprječavanja povećanja štete, međutim iz navedene obveze ne proizlazi da je dužan odabrati najjeftiniji autoservis niti servis koji mu preporuča osiguravajuće društvo. Navodi, kako se tuženik poziva na imena servisa na području prebivališta oštećenika na koje ga je navodno uputio elektroničkom poštom i tvrdi da je u tim servisima cijena sata rada limara i lakirera niža. Međutim, samo navođenje

drugih servisa i njihove navodne niže satnice ne dokazuje da bi predmetno vozilo doista bilo popravljeno na jednak način, korištenjem jednakih dijelova i materijala, uz jednaku stručnost i kvalitetu rada, u jednakom roku i uz jednaka jamstva za izvršene radove. Jednako tako, niža cijena sata rada sama po sebi nije dokaz da je cijena tužitelja neprimjerena ili tržišno neopravdana. Pritom navodi kako prednik tužitelja, kao osoba koja nije stručna za autolimarske i autolakirerske radove, nije bio dužan prije popravka provoditi istraživanje tržišta, uspoređivati ponude različitih servisa niti procjenjivati njihovu stručnost, opremljenost i kvalitetu rada radi zaštite financijskih interesa tuženika, te je prednik tužitelja imao pravo odabrati autoservis kojemu vjeruje i za koji smatra da će popravak izvršiti stručno i kvalitetno. Sama činjenica da drugi servis određeni rad navodno nudi po nižoj cijeni ne znači da je izbor servisa tužitelja nerazuman niti da predstavlja doprinos povećanju štete. Tužitelj kao pružatelj usluga popravka vozila ima pravo samostalno formirati cijene svojih usluga, uzimajući u obzir vrstu i složenost radova, potrebnu stručnost, korištenu opremu, utrošeni materijal, stanje vozila i ostale okolnosti pojedinog popravka. Ističe kako je neosnovan navod tuženika da cijena sata rada tužitelja nije mjerodavna samo zato što ju je odredio sam tužitelj, jer upravo pružatelj usluge određuje cijenu po kojoj svoju uslugu nudi na tržištu, a tužitelj je predmetni popravak izvršio te za izvršene radove izdao račun-otpremnicu br. 1, fiskalni broj računa 1/1/2, u ukupnom iznosu od 1.810,44 EUR, sukladno svom cjeniku. Tuženik je isplatio samo iznos od 1.344,15 EUR, dok predmet ovog postupka predstavlja preostala razlika od 466,29 EUR. Nadalje tužitelj ističe da je paušalan i ničim konkretiziran navod tuženika da predmetno vozilo nije popravljeno sukladno izvidu štete te da je šteta na taj način preuveličana. Tuženik ne navodi koji konkretni radovi ili stavke iz računa tužitelja navodno ne odgovaraju oštećenjima utvrđenima izvidom štete niti obrazlaže u čemu bi se konkretno sastojalo navodno preuveličavanje štete.

4. Tijekom postupka pročitane su sljedeće isprave priložene spisu premeta: preslika ugovora o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 19. veljače 2026. (list 7-8 spisa), obavijest o ustupu potraživanja dužniku od 19. veljače 2026. (list 9 spisa), prigovor od 06. ožujka 2026. (list 10-11 spisa), obrazložena ponuda tuženika od 31. siječnja 2026. (list 12-13 spisa), izvid štete br. 258210514086 od 13. siječnja 2026. (list 14 spisa), račun br.1, fiskalni broj računa 1/1/2 od 23. siječnja 2026. (list 15 spisa), cjenik tužitelja od 01. prosinac 2023. (list 16 spisa), mišljenje u svrhu promicanja znanja o tržišnom natjecanju-AZTN od 20. veljače 2020. (list 17-20 spisa), e-mail korespondencija (list 78 spisa).

5. Sud nije provodio druge dokaze, jer se provođenje istih nije ukazalo svrsishodnim kao ni ekonomičnim za donošenje odluke budući da je činjenično stanje iz dokumentacije priložene u spisu predmeta u dovoljnoj mjeri utvrđeno. Tako sud nije izveo dokaz saslušanjem svjedoka Igora Langeru, procjenitelja tuženika Joška Brečića, niti dokaz saslušanja tužitelja, kao ni prometno tehničko vještačenje odnosno prometno i /ili financijsko vještačenje budući da je ocijenio da bi se izvođenjem tih dokaza postupak samo dodatno odugovlačio i stvarali bi se nepotrebni troškovi, dok bi ishod spora bio jednak. Naime, u konkretnom se slučaju radi o trgovačkom postupku u sporu male vrijednosti u kojem se u pravilu odluka donosi na temelju isprava.

6. Sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022,

114/2022, 155/2023, 146/2025, dalje: ZPP), temeljem savjesne i brižljive ocijene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je utvrdio kako je tužbeni zahtjev osnovan.

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa 466,29 EUR sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, a koji se odnosi na iznos koji predstavlja razliku u cijeni rada za izvršene popravke na vozilu, a koji su posljedica prometne nezgode.

8. Među strankama nije sporno da je tužitelj izvršio popravak vozila u vlasništvu osiguranog Igora Langer. Nesporno je i da je tuženik prije podnošenja tužbe tužitelju podmirio ukupan iznos od 1.344,15 EUR po osnovi predmetne štete. Nesporno je i da se predmetno potraživanje odnosi na razliku u cijeni radnog sata limara i lakirera za izvršene popravke koje je tužitelj naplatio u odnosu na cijenu radnog sata limara i lakirera koju priznaje tuženik.

9. Među strankama je u konkretnom predmetu sporna aktivna legitimacija tužitelja i pasivna legitimacija tuženika, osnovanost, odnosno visina tužbenog zahtjeva, kao i tijek zateznih kamata.

10.1. U odnosu na istaknuti prigovor nedostatka aktivne legitimacije sud je izvršio uvid u Ugovor o ustupu tražbine radi ispunjenja koji prileži spisu (list 7-8 spisa) te je utvrdio kako su tužitelj i Igor Langer navedeni Ugovor sklopili 19. veljače 2026. te da je istim Igor Langer kao ustupitelj ustupio radi ispunjenja tužitelju svoje novčano potraživanje prema tuženiku u iznosu od 466,29 EUR, a prema računu popravka za štetu br.1, fiskalni broj računa 1/1/2 od 23. siječnja 2026. u ukupnom iznosu od 1.810,44 EUR i temeljem izvida štete dužnika broj: 258210514086 od 13. siječnja 2026. (oznaka štete dužnika, ovdje tuženika). Time je oštećeni Igor Langer ustupio tužitelju svoju tražbinu prema tuženiku sukladno odredbi čl. 80. st. 1. ZOO-a. Prema odredbi članka 84. stavka 1. ZOO-a primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja. Iz spisu priloženih izvida štete tuženika razvidno je da se odnose upravo na predmetni štetni događaj (broj spisa odgovara oznaci štete navedenom u Ugovoru o ustupu tražbine), a iz računa tužitelja br.1, fiskalni broj računa 1/1/2 od 23. siječnja 2026. (list 15 spisa), proizlazi da se isti odnosi na popravak vozila upravo iz predmetnog štetnog događaja (račun sadrži podatak o marki i registarskoj oznaci vozila oštećenika). Iz navedenog je razvidno da je Igor Langer ustupio tužitelju tražbinu prema tuženiku po osnovi naknade štete koja je predmet ovog sudskog postupka. Tuženik je obaviješten o ustupu tražbine (list 9 spisa).

10.2. Na temelju odredbe članka 80. stavak 1. ZOO-a vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga. Sukladno odredbi članka 84. stavka 1. ZOO-a, primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja.

10.3. Iz prethodno citiranih zakonskih odredbi proizlazi da se identitet tražbine ne mijenja njezinim ustupanjem, kao i da sva prava koja je za naplatu predmetne tražbine imao ustupitelj ima i tužitelj kao primatelj tražbine. Dakle, promjena u osobi vjerovnika ne utječe na identitet tražbine. Pritom je potrebno uputiti da je tražbina iz

članka 2.1. predmetnog ugovora o ustupu novčana tražbina po osnovi police automobilskeg osiguranja, a novčane tražbine nisu strogo osobne naravi, niti se njihova narav protivi ustupu. Također, napominje se da je tražbina koja je predmet ustupa određiva, kao i da predmetni ugovor o ustupu sadržava konkretne podatke o vjerovniku, dužniku, pravnom temelju i visini tražbine koja je predmet ustupa.

10.4. Slijedom navedenog, protivno navodima tuženika, ocjena je ovog suda kako predmetni ugovor o ustupu tražbine ispunjava sve pretpostavke i uvjete propisane zakonom te da nema negativnih pretpostavki vezanih za prirodu prenesene tražbine, kao i da identitet ustupljene tražbine nije promijenjen, slijedom čega je sud prigovor nedostatka aktivne legitimacije ocijenio neosnovanim.

11. Iz izvida štete tuženika (list 14 spisa) sud je utvrdio da se izvid odnosi na vozilo marke MINI ONE, registracija: ZG-8102-HE, broj šasije: WMWRB11060TM41259. U izvidu štete su specificirani dijelovi za zamjenu, popravak i radno vrijeme popravka. Tužitelj je za obavljanje poslova popravka izdao račun br.1, fiskalni broj računa 1/1/2 od 23. siječnja 2026. (list 15 spisa) u iznosu od 1.810,44 EUR a isti se, među ostalim, odnosi na autolimarske i autolakirerske radove. Računom tužitelja obračunata je cijena radnog sata od 42,00 EUR (plus PDV) za autolimarske te 42,00 EUR (plus PDV) za autolakirerske radove.

12. Iz preslike cjenika usluge rada tužitelja od 01. prosinca 2023. (list 16 spisa), proizlazi da cijena koju naplaćuje tužitelj za pružanje autolimarskih i autolakirerskih radova iznosi 42,00 EUR (plus PDV).

13. Iz tako izvedenih dokaza sud je utvrdio da je tužitelj izdao Igoru Langeru račun br.1, fiskalni broj računa 1/1/2 (list 15 spisa) od 23. siječnja 2026. u iznosu od 1.810,44 EUR pozivajući se na izvid štete tuženika oznake: 2582 1051 4086, a u vezi štete na vozilu marke MINI ONE, registracija: ZG-8102-HE. U odnosu na dostavljeni račun tuženik je tužitelju isplatio iznos od 1.344,15 EUR, dok mu nije priznao iznos od 466,29 EUR koji se odnosi na iznos cijene sata autolimarskih i autolakirerskih radova tužitelja.

14. Navode tuženika kojim osporava pasivnu legitimaciju i odgovornost tuženika sud je cijenio kao paušalne i usmjerene na odugovlačenje ovog postupka. Naime iz dokumentacije koja prileži spisu, a koju je sud u cijelosti prihvatio, proizlazi kako je tuženik izvršio izvid štete na predmetnom vozilu te da je obrazloženom ponudom od 31. siječnja 2026. procijenio cjelokupnu naknadu štete (veza: prometna nesreća od 01. listopada 2025.) na iznos od 1.344,15 EUR a koji iznos je tuženik podmirio tužitelju. Slijedom navedenog, tuženik je prema mišljenju ovog suda potvrdio svoju odgovornost za isplatu predmetne štete.

15. Prema ocjeni ovog suda oštećenik nije dužan popraviti vozilo u onom servisu koji mu preporuči osiguravajuće društvo, čak niti u ovlaštenom servisu, a niti u najjeftinijem servisu ili servisu koji naplaćuje prosječnu cijenu, već je ovlašten popraviti vozilo u mjestu svog boravišta u bilo kojem servisu koji se bavi popravkom određene vrste vozila, po cijeni koju taj servis redovito naplaćuje u skladu sa svojim cjenikom na tržištu. Oštećenik može slobodno izabrati radionicu u kojoj će popraviti vozilo te okolnost što postoje i druge radionice u kojima bi cijena radnog sata bila jeftinija ne predstavlja doprinos oštećenika šteti u smislu odredbe čl. 1092. ZOO-a. Poduzetnici,

pa i oni koji se bave popravcima vozila, slobodno djeluju na tržištu te ne postoje opravdani razlozi zbog kojih bi oštećenici smjeli popravljati vozilo isključivo prema najpovoljnijim ili prosječnim cijenama na tržištu. Iz tužiteljevog cjenika proizlazi da je tužitelj naplatio Igoru Langeru cijenu radnog sata koju naplaćuje na tržištu svim klijentima jer je u njegovom cjeniku od 01. prosinca 2023. navedeno da cijena radnog sata autolimara - autolakirera iznosi 42,00 EUR po satu (plus PDV). Dakle, tužitelj je oštećeniku naplatio onu cijenu koju redovito naplaćuje na tržištu u skladu sa svojim cjenikom koji se jednako primjenjuje na sve njegove klijente te je oštećenik ovlašten popraviti vozilo u bilo kojem servisu koji sudjeluje na tržištu.

16. Imajući u vidu da je cijena sata rada u računu tužitelja br.1, fiskalni broj računa 1/1/2 od 23. siječnja 2026. ispostavljena u skladu s tužiteljevom cijenom radnog sata, uzevši u obzir činjenicu da tuženik ne spori obujam radnih sati naznačenih na predmetnom računu, tužitelju je u odnosu na neplaćenu razliku cijene sata u smislu odredbe čl. 1046. ZOO-a nastala šteta koja se odnosi na razliku iznosa cijene sata rada koju tužitelj naplaćuje i cijene sata rada koju tuženik priznaje, pa mu je tuženik kao osiguratelj osobe odgovorne za štetu, s obzirom na valjani ugovor o ustupu tražbine, dužan nadoknaditi utuženi iznos temeljem odredbe čl. 1085. st. 1. i 4. i čl. 84. st. 1. ZOO-a.

17. Prema odredbi čl. 81. st. 1. ZOO-a s tražbinom prelaze na primatelja sporedna prava, kao što su pravo prvenstvene naplate, hipoteka, založno pravo, prava iz ugovora s jamcem, prava na kamate, ugovornu kaznu i sl.

18. Sukladno navedenoj odredbi, na tužitelja je prešlo i pravo oštećenika na zatezne kamate. Prema odredbi čl. 12. st. 4. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine", broj: 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14, 155/23) oštećena osoba ima pravo na zatezne kamate od dana podnošenja odštetnog zahtjeva. Iz tuženikovog dopisa, obrazložene ponude od 31. siječnja 2026. (list 12-13 spisa) proizlazi da je u tom dopisu naveo kako je odštetni zahtjev podnesen 04. listopada 2025. Iz toga proizlazi da je odštetni zahtjev tuženiku podnesen tog dana jer to sam tuženik navodi u dopisu, pa bi tužitelju pripadale zatezne kamate od 04. listopada 2025.

19. Odluku o visini stope zatezne kamate sud je donio u skladu s odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a propisanu za ostale odnose s obzirom na to da se ne radi o potraživanju iz trgovačkog ugovora.

20.1. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a, dok je visina troškova odmjerena na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 138/2023, dalje: Tarifa), Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine", broj: 118/18, 51/23, dalje: ZSP), Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine", broj: 3/19, 92/21, 37/23, dalje: Uredba o tarifi) i troškovniku tužitelja za naknadu troška postupka (list 86 spisa).

20.2. Tužitelju je priznat zahtjev za naknadu troška za sastav tužbe od 27. ožujka 2026. u iznosu od 100,00 EUR (Tbr. 7. točka 1. Tarife), trošak podneska od 26. kolovoza 2026. u iznosu od 100,00 EUR (Tbr. 8. točka 1. Tarife), trošak pristupa na ročište održano 11. rujna 2026. u iznosu od 100,00 EUR (Tbr. 9. točka 1. Tarife),

ukupno 300,00 EUR. Tužitelju je priznat i trošak PDV-a (25%) prema Tbr. 46. Tarife u iznosu od 75,00 EUR, trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 13,27 EUR i sudske pristojbe na presudu u traženom iznosu od 30,00 EUR prema odredbi članka 1. stavka 1. ZSP-a u vezi s Tar. br. 1. stavak 1. i Tar. br. 2. stavak 1. Uredbe o tarifi, pa ukupni priznati troškovi iznose 418,27 EUR.

21. Tužitelju nije priznat trošak sastava prigovora tuženiku od 06. ožujka 2026. u visini od 100,00 EUR (+PDV), jer isti nije bio potreban za vođenje parnice. Radi se o trošku koji je nastao prije pokretanja ovog postupka, u povodu postupka u smislu odredbe članka 151. stavka 1. ZPP-a. Međutim, ne radi se o trošku koji je bio potreban za vođenje parnice u smislu odredbe članka 155. stavka 1. ZPP-a jer podnošenje prigovora na tuženikovu odluku o odbijanju isplate naknade štete u iznosu od 466,29 EUR ne predstavlja procesnu pretpostavku za podnošenje tužbe.

21.1. Tužitelju nije priznat niti trošak pristojbe za rješenje u iznosu od 13,27 EUR sukladno odredbi članka 156. stavka 1. ZPP-a jer je taj trošak nastao krivnjom tužitelja. Ovo stoga što tužitelj nije platio pristojbu za tužbu u trenutku kada je ta obveza nastala, a to je trenutak podnošenja tužbe sukladno odredbi članka 4. točke 1. ZSP-a pa je zbog toga moralo biti doneseno rješenje o pristojbi na koje se plaća dodatna pristojba od 13,27 eura sukladno odredbi članka 28. stavka 9. ZSP-a. Da je tužitelj platio pristojbu onako kako je propisano odredbom članka 4. točke 1. ZSP-a, dakle, u trenutku podnošenja tužbe, tada ne bi nastao trošak dodatne pristojbe na rješenje od 13,27 EUR. Zbog toga se radi o trošku koji je nastao njegovom krivnjom pa nema pravo na naknadu tog troška sukladno odredbi članka 156. stavka 1. ZPP-a. Nastavno, tužitelju nije priznat trošak pristupa ročišta za objavu presude u iznosu od 50,00 EUR (+ PDV) budući da ročištu za objavu nije pristupio pa mu ti troškovi nisu nastali (članak 151. stavak 1. ZPP-a)

22. Odluka o zakonskim zateznim kamatama na dosuđeni iznos parničnog troška temelji se na odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a, dok je visina stope zakonske zatezne kamate određena u skladu s odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a.

23. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

Zagreb, 29. rujna 2026.

Sudac
mr. sc. Leon Širić

Dokument je elektronički potpisan:
LEON ŠIRIĆ

Vrijeme potpisivanja:
29-09-2026
13:26:05

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732
L=ZAGREB
S=ŠIRIĆ
G=LEON
CN=LEON ŠIRIĆ

Prijedlog odluke izradila:

Matea Orešković, sudska savjetnica

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku 15 (petnaest) dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena, odnosno od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku osam dana od dana dostave presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje). Žalba se podnosi putem ovog suda.

Presuda kojom se završava postupak u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2 toč. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP te zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. st. 1. ZPP).

Broj zapisa: **9-3088d-d80e5**

Kontrolni broj: **08d4b-bb94e-2ab5e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=LEON ŠIRIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.